

ἀμαδᾶς ὁ, ἀμάρτ. οὐμαδᾶς Θράκ. (Αἰν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀμάδα, παρ' ὃ καὶ ὠμάδα.

Ὁ ρίπτων τὴν ἀμάδα: Χτυπᾷ καὶ οὐμαδᾶς μὴ ὡς οὐμάδα (μὴ ὡς=μὲ τὴν. Ἐκ παραμυθ.)

ἀμαδέλλα ἡ, ἀμάρτ. ὠμαδέλλα Παξ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀμάδα, παρ' ὃ καὶ ὠμάδα, καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -έλλα.

Ἡ παιδιὰ ἀμάδα 1, ἦν ἰδ.

ἀμάδευτος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀμάευτος Σύμ.

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *μαδευτός <μαδεύω.

Ἀσυνάθροιστος: Ἀστιάχνα ἀμάευτα. Συνών. ἀμά-
ζευστος, ἀμάζωτος.

ἀμάδητος ἐπίθ. σύνηθ. ἀμάδ'τους βόρ. ἰδιώμ. ἀμάδιστος σύνηθ. ἀμάδ'τους βόρ. ἰδιώμ. ἀμάθιστος Εὐβ. (Κονίστρ.) ἀμάδιγος πολλαχ. ἀμάθιγος Κεφαλλ. ἀμάιτε Τσακων.

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *μαδητός <μαδῶ, παρ' ὃ καὶ μαδίζω καὶ μαῖνδον, ὅθεν οἱ τύπ. ἀμάδιστος καὶ ἀμάιτε. Τὸ ἀμάδιστος καὶ παρὰ Βλάχ.

1) Ὁ μὴ μαδηθείς, ἦτοι ἐκεῖνος τοῦ ὁποίου δὲν ἀφη-
ρέθησαν αἱ τρίχες, τὰ πτίλα ἢ τὰ φύλλα κοιν. καὶ Τσα-
κων.: Πουλλὶ ἀμάδητο. Κόττα ἀμάδιστη. Κεφαλὴ ἀμάδιστη
σύνηθ. Ἀμπέλι ἀμάδιστο (συνών. ἀξεφύλλιστο) Κῶς. β) Μεταφ. ἐκεῖνος παρὰ τοῦ ὁποίου δὲν ἀφηρέθη τι συνή-
θως δι' ὀχληρῶν παρακλήσεων, δι' ἀθεμίτων μέσων κττ.,
μάλιστα δὲ χρήματα πολλαχ.: Κάνενα δὲν ἄφησε αὐτὸς ἀμά-
δητο. 2) Ὁ μὴ ἐρίσας πρὸς τινα Θράκ.(Σαρεκκλ.) — Λεξ.
Δεξ.: Μὲ κάνενα δὲν ἔμεινε ἀμάδιστος Σαρεκκλ.

ἀμάδι τό, Κύθν. Πελοπ. (Καρδαμ. Μάν.) ὠμάδι
Πελοπ. (Λακεδ.)

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. ἀμάδα.

Μικρὰ ἐπίπεδος πλάξ χρήσιμος εἰς παιδικὰ παίγνια:
Παίζομε τ' ἀμάδια Μάν. Συνών. ἀμαδάκι.

ἀμαδίτσα ἡ, Βιθυν. ὠμαδίτσα Θράκ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀμάδα, παρ' ὃ καὶ ὠμάδα, καὶ τῆς
παραγωγικῆς καταλ. -ίτσα.

Ἡ παιδιὰ ἀμάδα 1, ἦν ἰδ.

ἀμαδολόγος ὁ, Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀμάδα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-λόγος, περὶ ἧς ἰδ. ΓΧατζιδ. ἐν Ἀθηνᾶ 22 (1910) 247.

Ὁ ρίπτων ἀμάδες, ὁ παίζων τὴν παιδιὰν ἀμάδες.

ἀμαδολογῶ Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀμαδολόγος.

Ρίπτω τι ὡς ἀμάδα: Ἄσμ.

Χαράκις ἀμαδολόγανε καὶ ριζιμαῖα ξεκούνει
(ἔρριπτε βράχους ὡς ἀμάδες).

ἀμαδωτός ἐπίθ. Νάξ. (Κορων.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀμάδα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-ωτός.

Ὁ ἔχων σχῆμα ἀμάδας, πλακοειδής: Κρομμυδομάνες
ἀμαδωτές.

ἀμάζαλος ἐπίθ. Κῶς

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ οὐσ. μάζαλη.

Ὁ μὴ ἔχων μάζαλην ἦτοι κόλλαν ἢ ἀλευρόκολλαν, εἰς
τὴν ὁποίαν ἐμβαπτίζουσιν τὰ ὑφάσματα: Χασὲς ἀμάζαλος.

ἀμάζευστος ἐπίθ. κοιν. ἀμάζιφτους βόρ. ἰδιώμ.

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. μαζευστός <μα-
ζεύω.

Ὁ μὴ μαζευθείς, ὁ μὴ συλλεγείς, ἀσυνάθροιστος:
Ἐχω τὰ ροῦχα ἀμάζευστα. Ἐλαιὲς ἀμάζευτες κοιν. || Ποιήμ.

Νὰ περπατοῦμε τοῖς ἐρ'μῖς, τ' ἀπάτητα τὰ δάση,
ποῦ ἔναι τὰ γάργαρα νερά, τ' ἀμάζευστα λουλούδια

ΚΚρυστάλλ. Ἔργα 1,207

Τότε τὸν βρέσκαν οἱ βοσκοὶ τὰ δέντρα ριζωμένο
μὲ τὸ κοπάδι ἀμάζευστο τ' ὅλα τὰ πλάγια σκόρπισο

ΚΚρυστάλλ. Ἔργα 2,66. Συνών. ἀμάδευτος, ἀμά-
ζωτος.

Ἀμαζόνα ἡ, Θήρ. Κεφαλλ. (Σάμ.) Κῶς Πελοπ.
(Μάν.) — Λεξ. Ἐλευθερουδ. Ἀμαζ-ζόνα Χίος (Καρδάμ.)
Ἀματζόνα Σύμ. Ραμαζόνα Πελοπ. (Καλάβρυτ. κ. ἀ.)
Ραμαζοῦ Πελοπ. (Βούρβουρ.)

Ἐκ τοῦ ἀρχ. ἐθνικοῦ ὄν. Ἀμαζών. Ὁ τύπ. Ραμα-
ζόνα προήλθε πιθανότατα ἐκ τοῦ *Ναμαζόνα, ὅπερ
ἐκ τοῦ τὴν Ἀμαζόνα ἐκ κακοῦ χωρισμοῦ (Κατὰ
GMeyer Neugr. Stud. 4,75 ἐκ τοῦ Ἰταλ. rombazzo
= μέγας θόρυβος). Τὸ Ραμαζοῦ προήλθεν ἐκ τοῦ Ραμα-
ζόνα κατὰ τὸ συνών. φαγοῦ κ. ἀ. Περί Ἀμαζόνος πβ.
ΝΠολίτ. Παροιμ. 2,131.

1) Ἡ μυθικὴ Ἀμαζών Κεφαλλ. (Σάμ.) Πελοπ. (Μάν.):
Σὰν Ἀμαζόνα εἶναι (ἐπὶ ρωμαλέας καὶ εὐσώμου γυναικὸς)
Σάμ. 2) Γυνὴ εὐσωμος, ρωμαλέα καὶ θαρραλέα Θήρ.
Κῶς Πελοπ. (Καλάβρυτ. κ. ἀ.) Σύμ. Χίος (Καρδάμ.)
— Λεξ. Ἐλευθερουδ.: Αὐτὴ -ῆ- ἔν' μὰ Ἀμαζ-ζόνα (αὐτὴ -ῆ-
ἔν' = αὐτὴ εἶναι) Καρδάμ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. Ἀλαμάν-
νος 5. 3) Γυνὴ πολυφάγος Πελοπ. (Βούρβουρ. κ. ἀ.)
Συνών. φαγοῦ (ἰδ. φαγᾶς). 4) Γυνὴ πολυλόγος Πελοπ.
Συνών. γλωσσόφω (ἰδ. γλωσσᾶς), λογοῦ (ἰδ. λογᾶς). 5)
Γυνὴ πολύτροπος Θήρ. 6) Γυνὴ κακὴ Χίος (Καρδάμ.)
Συνών. κακογυναῖκα.

Ἀμαζονία ἡ, Πόντ. (Οἰν.) Μαζονία Πόντ. (Κερασ.)

Τὸ θηλ. τοῦ ἀρχ. ἐπιθ. Ἀμαζόνιος οὐσιαστικο-
ποιηθέν.

1) Ὁρεινὴ τις χώρα τοῦ Πόντου Πόντ. (Οἰν.): Φρ.
Ἀσ' σὴν Ἀμαζονίαν ἐκατῆβεν (εἶναι ἄνθρωπος ὀρεινός,
βουνήσιος). 2) Ὑγρὸς καὶ ὀμιχλώδης καιρὸς, ὑγρασία.
Διὰ τὴν σημασιολογικὴν ἐξέλιξιν πβ. τὰ ἀρχ. Ἑλλησπον-
τος - Ἑλλησποντίας, Θράκη - Θρήκιος, Κάικος - Καί-
κίας καὶ τὴν φρ. ἐδῶ εἶναι Σιβηρία, ἦτοι ψυχὸς Σιβη-
ρικόν) Πόντ. (Κερασ.) Συνών. ὑγρασία.

*ἀμαζονίζω, ὠμαζονίζω Πόντ. (Κερασ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. Ἀμαζονία.

Ἀπορροφῶ ὑγρασίαν.

ἀμάζωτος ἐπίθ. πολλαχ. ἀμάζοντε Τσακων. ἀμά-
ζωχτος πολλαχ. ἀμάζουχτους βόρ. ἰδιώμ. ἀμάωχτος Ζάκ.
ἀμάζουγους Στερελλ. (Αἰτωλ.)

